

dotalia officia, insignia & privilegia, si sacrificia ministeria, & instrumenta & vasa ipsorum sacrificiorum & piaculorum & votorum curiositates consideremus; nonne manifeste diabolus morositatem illam Mosaiica legis imitatus est? Adi Pamel. hic à n. 250.

4 Plutarch. d. eadem refert, additque: Corpus crematum non est, quod ipse prohibuerit: duas autem lapideas arcas consecere, & sub Janiculo posuerunt; in quarum altera corpus eius condebat, in altera libri sacrorum. Ipse enim eos composuerat, ac cum viris adhuc, sacerdotes ea, que in eis scripserat, docuisset, intelligentiamque, & usum eorum tradidisset; secum sepeliri iusserat: existimans non recte arcana inanimatis litteris committi. Plin. quò dudum: Maggiore etiam miraculo, quò tot infossi libri duraverunt annis: libros cedratos fuisse, propterea arbitrariet tinea non terigisse. Cedrium est humor cedri in incorruptionem: unde idem lib. 16. cap. 11. inquit: Pix in Syria cedrium vocatur; cui tanta vis est, ut in

Quo pacto integri durarunt?

Quid cedrium?

Egypto corpora hominum defunctorum ea perfusa ferventur. Iterat lib. 24. cap. 5. Vitruvius, lb. 2. cap. 9. Que unguuntur cedria, ut libri; à tineis & carie non leduntur. Hinc Persius, Satyr. 1. v. 56. canit: Et cedro digna locutus. Adi Panciroll. 1. p. Memorabil. titul. 40. Joann. Kirchinan. 1. de Funerib. Rom. cap. 8. & Reyes-Franco, in Elyso, quaest. 34. n. 36. Chartar. in Præfat. ad Deor. imagin. fol. 14. cogitat, libros Numæ igni traditos fuisse à superstitionis Romanis; quoniam Deorum vanitatem demonstrabant: ex verbisque Pætili videntur propositum. Pleraque (dixit) dissolvendarum religionum esse. At potiore iure quia volumina magica: ex circumstantiis liquet. Mirabantur alij (inquit Plinius) quomodo illi libri durare potuissent. Heminas rationem reddebat: Lapidem fuisse quadratum, circiter in media arca vinculum, candelis quoquò versus. In eo lapide insuper libros impositos fuisse: propterea arbitrari, eos non computruisse. Ex candelis claret ejus in libris impostura, & pactum cum paredro, uti astruunt Augustin. 7. Civit. cap. 34. Valer. Maxim. d. cap. 2. Cicer. 1. de Legib. & Rhodig. lib. 9. cap. 23.

Numa magicus, & cum demonum paredro.

5 Sat erat in cogitationem coena magica, de qua, 9. Septembr. n. 3. at patebit amplius Augustini censura. Ipse Numa (inquit d. cap. 35.) ad quem nullus Dei Propheta, nullus sanctus Angelus mittebatur, hydromantiam facere compulsus est: ut in aqua videret imagines Deorum, vel potius ludificationes demonum, à quibus audiret, quid in sacris consistere atque observare deberet. His tamen

aribus didicit sacra illa Pompilius, quorum sacrorum facta prodidit, causas obruit. Ita immit, & ipse quod didicit, quarum causarum proditos libros Senatus incendit. Quòd ergo aquam egerit, id est, exportaverit, unde hydromantiam faceret; ideo Nympham Egeriam conjugem dicitur habuisse. Dixerat Ovid. 3. Fastor. v. 267.

Egeria est, que prabet aquas, Dea grata Ovid. Camanis,

Illam Nume conjux, consiliumque fuit.

Nympha fingitur prius, vel una de Mulis, que post Numæ fatum, à Diana, cum esset otiosa, versa est in fontem; ut succinit idem, 15. Metam. fab. 44. & 46. Hydromantia (ut ait Isidor. 8. Etymolog. cap. 9. ex Augustino loc. cit.) est in aqua inspectione umbras demonum evocare, & imagines vel ludificationes eorum videre; ibique aliqua ab alijs audire. Vide plura exempla apud Majolum Tom. 2. Collog. 4. & Bulenger. de Divinat. cap. 9. De libris Pompilij Marf. in 3. Fastor. v. 255. Marlian. lib. 7. cap. 9. in Topograph. Rom. cap. 126. qui hic cap. 51. & ibi lib. 4. cap. 2. Sacrarium Numæ collocat ad theatrum Marcelli. Evocasse Jovem de coelo, gloriatur Plin. lib. 2. cap. 53. cujus statuam describit, lb. 33. cap. 1. cum annulo in digito Medico. Mirum, quod de Numa refertur: nimirum, canum natum. Rhodigin. lib. 24. cap. 5. Unde Virgil. 6. Aneid. à v. 808.

Que Egeria?

Sacrarium & statua Nume.

Canum natum est.

Virgil.

Quis procul ille autem ramis insignis olivæ Sacra ferens? Nosco crines incanaque membra Regis Romani, primus qui legibus urbem Fundabit.

Jurè vel Ethnicus illius temporis homines vocat Barbaros, qui ita specie religionis decipi sinebant: Hac omnia quasi monitu Deæ Egeria, quò magis Barbari acciperent: ait Florus lib. 1. cap. 2. & Halicarnass. lib. 3. cap. 26.

Hippone sacra.

6 Inter alia Romanorum ludicia, sacra hac die Hipponæ Deæ; in cujus honorem Hipponum ædificatum in Sicilia, cujus urbis amœnitas locum dedit fabulæ, ex patris scilicet illius, flores legentem raptam fuisse Proserpinam. Cicer. 6. in Verrem, & Natal. Com. 3. Mytholog. 16. Quæ hæc fuerit, sub dubio est. Errare, multis modis contingit. Alij fuisse equam, nomine Auram: alij fuisse Cererem, autumant: de quo Isagog. Novembr. à n. 20. Plutarch. Parall. 31. ex Agesilao lib. 3. Rev. Ital. & Gyrard. Syntagm. 1. n. 72. asserunt, ex Fulvio Stello fuisse filiam in equa habitam, quæ stato tempore genuit puellam decoram, quam appellavit Hippo-

nam;

nam; & ea est Dea, in cujus tutela sunt equi. Idem refert Aristotelis testimonio 2. Paradoxor. de Aristonymo, cujus filia, eximia formâ ex Asina, nomine Onoschelis. Tacet, an sub ejus tutela fuissent Asini. Vid. Tom. 6. T. 10. n. 18. Non miraberis, si cogites quæ non fecit Caligula in sui equi honorem, cui Consulatum destinavit; ut diximus ex Suetonio, Tom. 5. T. 4. n. 11. Utrumque Ethnicis obijcit Tertull. Apolog. cap. 16. Jumenta omnia (inquit) & totos cantherios (id est, equos castratos) cum sua Hippona coli à vobis. Idem hic Franc. Zephyrus, & Pamel. n. 237. Meminit Apulejus, 3. Metamorph. in fin. & hic Philipp. Beroald. & lib. etiam 10. Rhodigin. 21. cap. 24. Rosin. 2. cap. 20. Fulgent. de Vocib. antiq. n. 11. Just. Lips. Epistol. qq. lib. 2. Epist. 9. Turneb. 24. Adversar. cap. 4. Prudent. Apotheos. v. 265. Rosis coronari effigiem, astruit Apul. d. & ad præsepia collocari; Juvenal. Satyr. 8. à v. 155.

Interea dum lanatas, torvumque juvenum More Numa cadit Jovis ante altaria; jurat Solam Hipponam, & facies olivæ ad præsepia pictas.

Juvenal.

Pende in præfata, More Numa: de quo hic Isaac. Grang. ait: Nam quamvis religiosus appareret Numa, tamen nullâ religione tenebatur. Unde Lactant. d. subdit: Cùm alios falleret, seipsum non sefellit. Eodem die victor Cæsar ingreditur Alexandriam. Albert. Fabric. Bibliothec. Latin. & Blanchin. Vid. 26. April.

Lithobolia.

7 Apud Græcos Lithobolia. K. Græc. Meurf. Græc. fer. lib. 3. & Castellan. Eortolog. Hæc sacra dicuntur Lapidatio: nam duæ forores virgines, Lamia & Auxesia, cum ex Creta ad Aginetas venissent, dum civitas seditionibus laboraret, à concitata multitudo sine causa lapidibus obrutæ sunt. Festum quidem diem in rei memoriam lapidationem nominant. Pausan. cap. 75. qui sanè cap. 72. illis statuas dicatas cum festo annuali refert. Has ergo Epidaurij crexerunt (cùm imbres diù desiderassent) ex olea petita Atheniensibus, præscripto oraculi. Aginetæ simulacra surripuerant; quæ cùm peterent Athenienses, & ob hoc prætextu tributi bellum Epidaurijs inferrent; quique nomina in expeditionem dedere, malè perierunt. Herodotus, lib. 6. Vidisse me ea signa addit Pausanias) remque eis divinam fecisse. Fiunt autem illis non alio, quàm sacra Eleusina, ritu. Milites Alexandri Magni Mileti templum Cereris expilantes, ignis ex penetralibus erumpens, alios absumpsit, alios excecavit. Strab. lib. 14. cap. 1. Valer. Tom. 1. Ephem.

Ignis & fons Cereris Mileti.

Maxim. lib. 1. cap. 1. & Lactant. lib. 2. cap. 8. De fonte insigni in illo templo & præfatio militum excidio, meminit Supplem. Curt. lib. 2. cap. 7. & Nos diximus, Prolog. §. 10. n. 1. Phrynes statua Delphis erigitur; Rhodigin. lib. 14. cap. 15. ubi illa dicitur Amor Phidia. Unde Plin. lib. 34. cap. 8. de illo ait: Spectantur & duo signa ejus diversos affectus exprimentia: Flentis matrona, & meretricis gaudentis. Hanc putant Phrynem fuisse, deprehendentem in ea amorem artificis, & mercedem in vultu meretricis. Vide dicta die 2. Statuam ejus, ubi tot virorum, videns Crates, & auream; exclamavit: De Græcorum lascivia collocatum trophaum. Plutarch. 2. de Fortun. Alexandr.

Phrynes statua.

8 Pyxis aurea, unguento Dicæro plena, invenitur post trucidationem Xerxis ab Artabano. K. Persic. Expavi, dum invenit, nesciens dicere quicquam, donec facem ministravit Gesner. cap. de Avicul. Indicis, lib. 3. fol. 367. se remittens ad Hesichium, & Ælian. Hic lib. 4. cap. 41. signat unguentum ex interaneis quarundam avium, quarum siquis milij magnitudine sumperit in potionem dissolutum, ad vesperam morietur. Mors suavi somno similis est, & nullum omnino sensum doloris habet. Quod quidem ab Indorum Rege munere missum (inquit) Rex Persarum omnibus auferret & asservat, insanabilem morborum remedium: neque apud Persas quisquam alius quàm Rex id habet, & Regis mater. Inter Ægyptios cujuslibet mensis plenilunij Lunæ sacra, & victima porca. Herodot. lib. 2. n. 21.

Pyxis Xerxis.

Unguentum Dicærorum.

Sacra Lunæ.

DIES XV. JANUAR.

1 Gradus 25. Solis in Capricorno, XVIII. K. qui faustus. Dariot. Negat Firmic. igitur sub illo nati, tyranni crudeles, qui in populorum seditionibus, ut temerarij morientur. Vir manu avem gestans. Sph. Arab. Aquilo vehementer flat. Ptolom. Tempestas incerta. Columell. Hodie juxta ordinem præfigendum 19. Octobr. à n. 3. dicendaque 30. Decembr. n. 1. pervenit Joseph cum patris cadavere humando in Hebron, in Bethaglan; ubi in fletum cum comitatu mansit per dies septem. David fugit iterum in Gerh ad Achis, postquam denuò pepercit Saul; fuitque in terra Philistinum 4. mens. illicque in habitaculum sociisque conceditur Siceleg. R. ex 1. Reg. 2. à 1. & Adrichom. Ann. 2889. Nabuchus Magnus vidit in somnijs arborem (de quo Daniel. 4.) Propheeta interpretatur visionem. Eodem die anno

Fuga secunda Davidis.

Arbor Nabuchi.

seq. sibi visus est bestia ; vel ut aliquibus placet, specie bestiae apparuit. Oratione Danielis post septennium menti & regno restituitur. Rab. Abrah. ex loc. Daniel. cit. Joseph. 10. Antiq. cap. 11. qui addit specialem Dei illo in tractu providentiam ; cum toto illo tempore, regni dominium invadere nemo auderet. Lyran. in cap. 52. Jerem. Abulens. in 4. Reg. 25. quest. 37. & Rab. Salomon autumant, habenas regni susceptas ab Evilmerodach filio, patre fatuo, sed non recte imperasse ; qua de causa Nabuchus in sensus & Monarchiae regimen restitutus in carcerem filium misit, quò degebat Jechonias Rex Juda, cujus tunc affectum ita conciliavit, ut praemicitia post Nabuchi excessum, exaltaret in solium ; de quo 25. Febr. & 27. Arbitror, nullam commotionem in toto tempore Regis stoliditatis factam ; quoniam sciebant proceres per Daniele etiam vaticinatam restitutionem in thronum & rationem. v. 23. Videlicet 26. Octobr. à n. 4. Prudent. in Carthem. v. 484.

Unde ejus est throno nulla perturbatio in tam vasto imperio?

Evilmerodach mittitur in carcerem à patre.

Prudent.

Obitus Habacuc.

X. II. V. Z.

Et Michae.

Michaeas servus occidit à Joram.

mortem elapsus è carcere, in patria quievit in pace: noiter verò sepultus est Morasthiti. Hieronym. Epist. 27. & Adrichom. in Juda, n. 192. & 193. De inventione eorum corporum sub Theodosio Seniore; ad Nicephor. lib. 12. cap. 48. Caesiodor. Hist. Tripart. 1. cap. 49. & Sozom. 7. cap. ult.

3 Aristobulus vitem auream quingentorum talentorum mittit dono Pompejo, M. ut faveret in causa regni contra Hyrcanum II. ejus fratrem. Rab. Jose. Refert Joseph. 14. Antiq. cap. 5. E Judea misit enim ad eum insigne donum Aristobulus, vitem auream D. talentor. Meminit autem hujus muneris Strabo Cappadox his verbis : Venit & ex Aegypto legatio cum corona facta ex aureorum quatuor millibus ; & ex Judea, vitis, sive hortus, quod opus Terpole, id est, delectamentum vocabatur. Hoc donum vidimus etiam nos Romae dedicatum in Jovis Capitolini templo, cum inscriptione. Meminimus hujus insignis operis, Tom. 5. T. 3. D. 2. n. 7. Inter Hebraeos frequens ornatus vitis similitudinis in edificijs magnificis ; ut constat in fabrica nova templi Hierosolymitani, in cuius portae superliminari expandebatur vitis aurea, mirandum opus & pretio & manu. Vide 14. August. Hinc Justus Lips. 2. Elector. cap. 5. in illud Flori lib. 3. cap. 5. Vidit Hierosolymis Pompejus in templo sub aureo vitem caelo ; subdit : Vitis aurea magna artis & pretij in Judaeorum templo fuit : quam Pompejus illic sive reperit, ut Florus & Tacitus volunt ; sive oblatam ab Aristobulo recepit, ut Josephus & Zonaras narrant. Multi ex principibus Ethnicis vitem habuerunt nobilitatis insignia : vide Goltz. Graec. Tabul. 27. & in August. vit. Vitem Aristobuli (de qua etiam Maluend. 7. de Anti-Christ. cap. 22. & 11. cap. 10.) cogitat & jurè Lipsius d. non simplicem vitem fuisse, sed monti aureo implexam, flexumque totum opus in horti formam ; astipulante Plinio, qui de illa lib. 37. cap. 2. inquit : Montem aureum quadratum cum cervis & leonibus & pomis omnis generis, circumdatà vite aurea : de quo in Pompeij triumpho, 30. Septembris.

Vitis Aristobuli.

Vitis aurea templi.

Vitis nobilitatis insignia.

4 Haecine exquisita uti singularia, inter thesaurorum pretiosiora solent Reges custodire in ostentationem majestatem vel opulentiam, in commendationem potestatis. In convivijs (ait Rodericus Clavijus in Legat. ad Tamerlanem) solitus erat apponere mensam ex auro solido, in cuius medio coagmentatus habebat smaragdus longitudine quatuor palmorum, latitudine verò unius & dimidij. Ante mensam stabat quercus ex solido auro.

Mensa aurea smaragdus & quercus aurea, cum fructibus & avibus Tamerlani.

auro humani femoris crassitudine, altitudine verò supra humanam, expansis undique aureis ramis è quibus pendebant fructus è gemmis & pretiosissimis lapidibus, atque margaritis & unionibus mirabili arte elaborati : aves etiam ramis inerant quamplures aureae. Idem Maluend. d. Ex Theophrasto refert Plin. lib. 37. cap. 5. Esse in Tyro Herculis templo pilam à smaragdo, nisi potius pseudosmaragdus sit : nam & hoc genus reperiri, & in Cypro inventum ex dimidia parte smaragdum, ex dimidia jaspidem non dum humore in totum transfigurato. De Pythio Bittino, inquit Herodotus lib. 7. num. 12. ex quo Majol. Tom. 1. Collog. 19. tantè opulentiam fuisse ; ut platanum arborem ac vitem Dario Regi Persarum ex auro confectas donarit. Ergo Aristobulus, qui donum ita pretiosum obtulerat despicienti opes, à Pompejo dejectus, ad arma confugit ; sed Hierosolymis expugnatis cum alijs captus, ipse cum familia in triumphum servatus, Romam deductus est, ut dicitur 24. Maij, n. 7. At cum videret res Alexandri, filij ejus, è custodia elapsi, exercitu A. Gabini male cessisse (de quo, 1. Jul. n. 5.) decrevit etiam Romam fugere, uti fecit, relictis filiabus, cum Antigono, filio minore. Vide, 6. April. n. 6. Hoc die jejuniu Christi continuatur, qui est nonus in deserto. Hodie in Synagoga legebatur cap. 21. Exodi, à v. 1. usque in 25. 1. & Jerem. 34. 8. usque in fin. Bernard. Lamy.

Platanus & vitis aureae.

Aristobulus Romam fugit.

Dies XIX. jejuniij Christi.

Carmenalia seunda.

Templum Carmentis.

5 Romae feriae Carmentae, seu secunda Carmentalia. Prima propter adventum Nicostratè in montem Palatinum cum filio Evandro ex Arcadia: haec propter templum ei dicatum à matronis Romanis. Usus inolevit, ut quoties pro habenda prole sacra facerent matronae, vehiculis traherentur. At Senatusconsulto inhibito, tuncque foetus praeposterè nascebantur ; & illae conspirarunt mutuo, nequa conciperet, neve pareret ; donec mutata à Senatu Sententià redderentur in hujusmodi munus vehicula. Impetrarunt : cumque pueri feliciter nascerentur, Matres Romanae Carmentis edem construxerunt. Plutarch. Rom. qq. 56. Rosin. 2. cap. 17. & lib. 4. cap. 5. Ant. Constant. & Paul. Marf. in 1. Fastor. v. 467. cum Carol. Neapolit. Tunc in templum illis religio, ingredi non nudo pede, quippe ex pelibus animalium aluta confecta, & à partu felici longè removenda, quae morticina. Ovid. d. v. 629.

Sortea non illi fas est inferre sacello, Ne violent puros exanimata focos.

Idem apud Joann. Baunium, de Vestir. Sa-

cerdot. Hebr. 1. p. cap. 4. n. 10. De Nudipedalijs fuscè, 9. Jun. Erga propositum istiusce matronarum celebritatis ; altius rem tangit Plutarch. in Romul. etenim ad oblationem puerorum, & de illorum horoscopo vaticinia, dirigi Carmentis nomen, autumat. Carmentam quidam pro Fato accipiunt (inquit) quae in natales hominum dominium habeat ; ideoque à matribus colatur. Hinc Carmenta Parca dicta, ut vidimus ex Stuck, die 11. n. 3. & asserit Marlian. in Topograph. Rom. cap. 189. Primò Evander filius matris aram erexit juxta portam, quae ab illa Carmentalis dicta. Idem cap. 51. & in Epitom. lib. 4. cap. 2. Haec porta post dicta scelerata propter caedem Fabriciorum, de quo 13. Febr. n. 18. & Joann. Annius in Fab. Pictor. de Aureo saecul. lib. 1. Haec sacra communicata Sabinis matribus ex foedere Romuli, ait Plutarch. in eo. Signat cuncta Ovid. loc. cit. à v. 619.

6 Ex hujusmodi superstitione extensa sacra ad Porrimam & Postuertam, quae etiam Carmenta dicitè, fuerunt foeres vel comites Nicostratè (Ovid. d. v. 633.) cui hac die duplex sacrificium fiebat: unum ut pueri, alterum ut puellae feliciter nascerentur. Constant. in v. 615. Confixos esse pueros in utero (ait Aul. Gell. 16. cap. 16.) capite infimo, sursum pedibus elatis ; non ut hominis natura est, sed ut arboris : . . . Quando igitur contra naturam forte conversi in pedes, brachijs plerumque diductis retineri solent, agris que tunc mulieres enituntur. Hujus periculi deprecandi gratia, Ara statuta sunt Romae duabus Carmentibus ; quarum altera Postuerta nominata est, Prosa altera, à recti perversisque partus & potestate & nomine. Idem ex Varro-ne Dalecamp. in Plin. 7. cap. 8. Coel. Rhodigin. lib. 15. cap. 22. Unde etiam legitur Parvada Dea apud August. 6. Civit. cap. 9. Non à partus rectitudine vel perveritate ita dictas asserit Macrobius ; sed à vaticinijs, quae carmine proferebantur : à Porrima seu Prosa, de praeteritis ; à Postuerta, de futuris. Duplici facie Janus (inquit, 1. Saturnal. cap. 7.) qui & praeterita nosset, & futura prospiceret ; sicut Antevorta & Postvorta, divinitatis, scilicet, apertissima comites, apud Romanos coluntur. Eadem apud Rhodigin. lib. 25. cap. 30. Rosin. lib. 2. cap. 19. & Ovid. v. 635.

Porrima & Postuerta.

Cur dicitè Carmenta?

Partvada.

Ovid.

Fabrici censura.

Altera, quod porro fuerat, cecinisse putatur. Altera, venturum postmodò quicquid erat. Consule Augustin. 4. Civit. cap. 11. & Vives, hic. Hac in die, ut ait Salas, in Parerg. diem dixit collegae in consulatu C. Fabricius, Censor factus. Collegam suum notavit in senatu ; quia supra decem libras argenti, unam

nam phialam invenit. Non licebat, Senatorem plus habere. Liv. Epitom. lib. 14. Valer. Maxim. 2. cap. 9. n. 4. Aul. Gell. 4. cap. 8. Senec. de Vit. beat. cap. 21. & Juvenal. Satyr. 9. v. 141.

Juvenal.

Argentii vascula puri,
Sed qua Fabricius Censor notet.

Lustralia
Delphica,
& purga-
tio Deli.

7 Apud Græcos Lustralia Delphica, seu Lustratio Deli insulae tempore pestis, sublatis cadaveribus & oculis; quia nefas putatum esse sepulchra, quod Apollo & Diana nati: qua de causa mox cautum, nequa foemina ibi pareret. K. Græc. & Herodot. lib. 1. cap. 17. Meminit Brietius, Ann. 3628. qui addit Athenis terræmotus ingentes, restagnationesque maris, quibus in Eubœa & Attica lamentabilis vastitas. In malorum auxilium Athenienses miserunt munera in Delphos, & mactato tauro Neptuno, Telluri ovis, compescitur damnum. De Ara Apollinis in Delo, agemus, 7 April. Sortes ibi celeberrimæ, quia Apollo sine ambiguitate loquebatur. Ara ejus nullum animal inferre fas erat (infit Majol. Tom. 2. Colloq. 1.) Id Delij cum sensissent, morbis & pestilentibus contagijs commotæ decreto sanxerunt; ne cadavera ibi ulla cremarentur, neve canes alerentur, quo ab omni cade ac pollutione, arque inquinamenti omnibus Insula foret immunis. Athenienses etiam oraculo jussi expiare Delum, hoc genere expiationis usi sunt. Cadavera enim sepulchris condita eruerunt, atque asportarunt: edixeruntque nequis in Delo vel moreretur, vel nasceretur; sed lethalibus correpti morbis, aut partui vicina, in propinquam insulam Rhenam transveherentur. A Natura arbitrati sunt Prisci, ob natalem Solis, Delum fuisse cultam; siquidem in circum habet plures insulas, quasi obsequentes. Cycladas autem inde dictas (ait Solin. cap. 17.) quia licet spatij longioribus à Delo projectæ, in orbem tamen circa Delum sitæ sunt. A Delo, Apollo Delius dictus, utputa, clarus ex veritate lucidâ, Stuck. d. cap. 41. etsi mihi arideat, dici clarum, seu Phanium, quia ejus statua loquebatur; cum ibi esset aliud oraculum per somnia. Brizo Dea vaticinio- rum potens (infit Rhodigin. lib. 27. cap. 10.) per somnia in Delo colebatur: cui & scaphas offerebant omnifariam bonis plenas, piscibus modo exceptis. Statua etiam hac die in honorem Polyclis in Elide; cujus speciem describit Pausanias, cap. 178. De quadrigis ipse coronam accepit: ramam dextrâ tenet. Assistentur pusiones duo: eorum alter trochum præfert, ramam alter appetit: etiam de Pythiis, Isthmicis & Nemeis equestri certamine victor redijt.

Sortes ibi.

Quid insu-
le Cyclas
ad?

Brizo Dea.

Statua Poly-
clidi.

8 Epirotarum hodie quoque sacrificium. K. Græc. Inveni formam apud Ælian. lib. 11. de Histor. animal. cap. 2. Epirota (inquit) tàm ipsi, tàm peregrini quotquot adsunt, Apollini sacrificant, & unum quotannis diem festum in ejus honorem perquam munijcè agitant. Lucus apud eos Deo sacer est, & muro septus: intra illum dracones sunt Deo grati. Ad hos virgo Sacerdos nuda accedit, & vitulum draconibus porrigit. Eos Epirota à Pythone Delphico prognatos ajunt. Quòd si virginem accedentem illi placidè aspexerint, & alimentata promptè susceperint; annum fertilem & salubrem significare credantur. Sin & terribiles erga illam fuerint, & porrecta cibaria non acceperint; contrarium anni futurum statum alij divinant, alij sperant.

Epirota-
rum sacri-
ficium.

9 Apud Ægyptios Natalis Sesostris, finis ejus expeditionum, ac in Ægyptum reditus. K. Æ. In singulis mira narrantur. Sunt qui scripsere, cum Sesostris nasceretur, patri ejus Vulcanum in somno visum prædicere, puerum jam natum totius orbis dominium sibi vendicaturum: Terminus expeditionis in Thracia constituitis, quibusdam locis suam quoque imaginem è saxo imposuit, arcu & lanceâ instructam quaternos palmos quatuor digitis; quâ ipse statua fuisse, prociore. Diodor. Sicul. lib. 1. num. 27. Victor cum rediret, divertit in Africam, & ibi Oraculum cum ingenti fastu interrogavit; Quis ante illum potuit subjicere omnia, & qui post illum? Tunc ab Oraculo responsum: Ipse Deus primùm, dein, juncto flamine Verbum:

Sesostris
natalis, ge-
lia & sta-
tua.

Hæc tamen existunt simul omnia, & omnia in unum
Distinctim veniunt, cujus sine sine potestas:
Tu certo incertum vita pede dirige callem.
Alexandr. Chron. pag. 109. ubi etiam Sesostris dicitur Mercurius Trismegistus, qui asseruit tres esse potentias supernaturales de quo Cyrillus quoque Contr. Julian. A suis in Africa dicitur occisus. Aliter Diod. Sicul. d. In reditu à fratre dolo juxta Pelusium suscipitur, cum uxore & filijs ad coenam invitatur, largè bibitur. His ergo à potu largiore consopitis (infit idem n. 28.) frater magnam sicce arundinis vim, jam pridem ad hoc destinatam, tabernaculo Regis noctu circumgesit & incendit. Igne igitur subitò inflammescente, ministri & satellites Regis, vino adhuc graves, segniùs opem ferebant: tàm porrectis sursum manibus Sesostris pro salute uxoris & filiorum vota Dijs suscipiens, per flammâ evasit: atque sic in-

opi-

opinatio servatus cum alios Deos, tàm maxime Vulcanum, cujus beneficio salutem illi contigisset, donarijs veneratus est: quin etiam in Memphitico Vulcani templo suas & uxoris imagines statuit ex integris saxis, tricenos cubitos altas, & filiorum ad vicenos cubitos eductas. Idem apud Herodotum, lib. 2. n. 30. Discrimen tamen ex eo, quod ille Vulcanum servatorem facit: hic, ex duobus filijs in ignem projectis, construxit pontem, quâ cum reliquis filijs & uxore transit in terra. De ejus insolentia, fastuâ sorte vid. Diodor. Sicul. lib. 1. n. 4. Tzetzem Chiliad. 3. cap. 69. Plin. lib. 33. cap. 3. Solorzan. Emblem. 6. n. 4. & Hugon. Grotiùm in illud Lucan. 10. Pharsal. v. 276.

Lucan.

Venit ad occasum, mundi que; extrema Sesostris,
Et Pharios currus Regum cervicibus egit.
Victus à Saluace Colchorum Rege, uti dicemus, 6. Mart. n. 2.

10 Die 15. Geritij magnis muneribus Alexander Magnus honoravit Phociōnem. Diar. Alexandr. qui illum Atheniensibus iratum placat, unde vocatus Bonus. Ælian. 1. Var. histor. cap. 25. Alexander (ait) soli Phociōni, Atheniensium Duci, in epistolis salutem apposuit. Adeo Phociōni Macedonis animi sibi devinxerat. Insuper etiam centum argenti talenta misti ei, & quatuor civitates nominavit, ut ejus census & reditus in suam & propriam utilitatem converteret. Hac Alexander liberaliter & magnificè: verum magnificentiùs longe Phociōni: qui cum neque argentum, neque civitates accipere velle, tamen ne planè Alexandri nihili facere, & contemnere videretur; hac re eum honoravit: eos scilicet, qui in arce Sardiis captivi amici tenebantur, liberos sibi dimittere rogavit. Eadem in eo Plutarch.

Phociōnis
in munera
Alexander
averso.

DIES XVI. JANUAR.

XVII. K.

1 G Rad. 26. Solis in Capricorno. Fausissimus. Dario: In hoc gradu nati, rustici. Firmic. Os Leonis vesperè oritur. Junctin. K. A. Sol in Aquario. K. V. & Ptolom. addit: Vultur cum pluvia. Imago in Spher. Arab. Silva pluribus arboribus confusa. Ex calculo falso Adrichomij ann. 1656. constat hodie emissam columbam ex Arca Noè adventasse vesperè cum olivæ ramo. Vid. d. 18. n. 1. Anno ab hujusmodi articulo 633. nato Josepho, juxta supputationem Briet. Jacobus proposuit socero Laban, exacto tempore superimpositæ servitutis, implendo 19. Maij, votum redeundi in patriam cum uxoribus & liberis:

Deinetur
Jacob à La-
ban.

quod quidem placido vultu audivit, sed agro corde: retinetur ergo per vim, pacta verbo tenus mercede usque ad tempus: bene enim noverat, quàm utile sibi Jacobi ministerium; maxime copiam rerum juvante fraude, frustratâ laboris mercede, de quo 22. Maij, ex Genes. 30. à 25. Contigit hoc die, ann. ætatis Jacob 128. biennio antequàm descenderet in Ægyptum, ut observat Genebr. ex Seder-Ol. cap. 2. partus Thamar ex socero Juda. Apparuerunt gemini in utero; prior brachium protulit Zarani, quod linea coccinea alligavit obtetrix; qua de causa sic dictus, quod sonat orientem. Alius illum anteverit, qui dictus Phares, propter divisionem tunicæ agninae in utero matris, ut egrederetur prior. Vid. 14. April. n. 1. & Genes. 38. à 27. Cum filij Israël essent in Sina, post allatas tabulas legis à Moyse, ut ritè collocarentur, à Beseleel & Oliab urgetur opus Sanctuarij. Leonard. Mar. in K. Jud.

Phares
& Zaram
nascuntur.

Ferret
opus Ta-
bernaculi.

2 Anno à præsentî articulo, 1334. faventibus nepotibus Tobie, qui seditione adversus Sanctum Oniam expulsus fuerant ab urbe, initio regni Antiochi Epiphani, ut ait Torniel. Ann. 3879. n. 5. & nos 18. Novembr. n. 6. cum illis conveniens Jesus, frater præfati Oniæ, accessit jam more Græcorum dictus Jason, ad Epiphaniem, & emit ab eo Summum Jerosolymis sacerdotium. Decimo sexto mensis Sebeth: ait Rauclim. Insuper emit etiam posse erigere in urbe Gymnasium ephæborum (haud ut discerent Hebræi juvenes profanam theologiam atque litteras Græcorum, Deorumque fabulas; ut placet Genebrardo, Ann. 3934. & insinuat Petr. Comest. in Esth. cap. 11. subdens: Gymnasia, in quibus dogmatizabant de ritu Gentilitatis.) id est, lupanar ad abominandam libidinem sub specie artis gymnasticæ (cæsus, discus, cursus, saltus & pugilatus erant exercitia celebriora apud Græcos, de quibus fusè Natalis Comes, lib. 5. Mytholog. à cap. 1.) ut patet 1. Machab. 1. à 12-2. cap. 4. à v. 7. Genebr. d. Adrichom. Ann. 3789. Briet. & Salian. 3878. & Expositores Serar. Redan. Alapid. & Sanctius in loc. cit. Machab. Antiochenos petit etiam Jason cives Jerusalem vocari, datus Regi pro gratia & præfatis privilegijs, 590. talentis. 2. Mach. 4. à 7. Hac occasione lætus Antiochus, quippe pecunijs egenus in vastas ejus ambitionis cogitationes, inhiabat urbi sacræ.

Jason emit
ab Epipha-
ne Sum-
mum pon-
tificatum.

Ars gym-
nastica in
Jerosoly-
mis.

3 Cum avito regno alia atque alia addere Epiphanes cogitasset etsi fraudulenter, & illo in tempore fato functa esset Cleopatra